АСОМИДДИН НАСИРОВ

ВАТАН МАДХИ

(шеърлар)

Тошкент – 2026
«Science and Innovation» нашриёти

УЎК 821.512.133-1
КБК 84(5Ўз)-5
Н-31

Асомиддин Насиров. Ватан мадхи. Шеърлар. - Тошкент: “Science and Innovation” нашриёти, 2026 – 82 б.

Ушбу китоб — тиббиёт оламида ўз ўрнига эга бўлган, бироқ қалби ижод нафаси билан йўғрилган истеъдодли шоир Доктор АСО нинг шеърий тўпламидир. Муаллиф ўзининг гўзал рубоийлари, ҳаётий ва фалсафий шеърлари орқали китобхонни Кўнгил деб аталмиш муқаддас маконга саёҳатга чорлайди. Тўпламдан жой олган асарларда Ватанга бўлган чексиз муҳаббат , она сиймосининг улуғворлиги ва инсонийлик қадр-қиммати юксак пардозларда куйланади. Шу билан бирга, бугунги куннинг долзарб муаммолари — ижтимоий тармоқлар исканжасидаги "пиксел қурбонлари" , сохта обрў кетидан қувган "замонавий бойлар" ва одамлар ўртасидаги оқибатнинг йўқолиб бориши каби мавзулар ўткир ижтимоий пичинг ва куюнчаклик билан қаламга олинган. Китоб ҳаёт фалсафасини англашга интилувчи, соф туйғуларни соғинган кенг китобхонлар оммасига мўлжалланган.

“Ватан мадхи”

ISBN 978-9910-625-72-5

© Асомиддин Насиров, Ватан мадхи. Шеърлар, 2026
© “Science and Innovation” нашриёти, 2026

MUNDARIJA

ВАТАН МАДҲИ…… 5
ТУПРОҚ ИФОРИ…… 6
ИККИ МУҚАДДАС…… 7
ҲАЁТИЙ-НАСИҲАТОМУЗ…….. 8
ШЎХ ВА ЕНГИЛ……. 9
СОҒИНЧ НАВОСИ…… 10
ОҚИБАТ ҚАЙДА ҚОЛДИ ?……..… 11
«ЗАМОНАВИЙБОЙ»……..… 12
«ПИКСЕЛ ҚУРБОНЛАРИ»……... 13
ОДАМЛАРГА ИШОНИБ……... 14
ОНА ВА ВАТАН…… 15
СОДДА МУҲАББАТ…….. 16
УМИД ТОНГИ……. 17
АЖДОДЛАР МЕРОСИ……... 18
БЕБАҲО ГАВҲАР……... 19
ТИРИКЛИК МАЪНОСИ…… 20
НУРЛИ ДОСТОН…… 21
ПАРВОЗ…… 22
СЎЗ ОЖИЗ……... 23
ИШҚ ОЛОВИДА……. 24
ДИЛДАГИ КАЪБА……..….... 25
ДОР ОСТИДАГИ ТАБАССУМ……. 26
ТУПРОҚ ВА КИБР…….. 27
ШЕР ВА СИРТЛОНЛАР…… 28
БАР ЁНИДАГИ АЁЛ…….. 29
ТЎРТ КУНЛИК ДУНЁ…… 30
ШОИР ҚИСМАТИ…….. 31
ЮРГАН ДАРЁ, ЎТИРГАН БЎЙРА……... 32
ОМОНАТ ДУНЁ…….. 34
АРЗИМАС НАРХ…… 35
ИБЛИС САБОҒИ……. 36
НУРЛИ УМИД……. 37
АЛ-ҒАНИЙ (ҲЕЧ КИМГА МУҲТОЖ БЎЛМАГАН, МУТЛАҚ БОЙ ЗОТ)…….. 38

10-ИСМДАН КЕЙИНГИ ТЎРТИНЧИ УЛУҒ ДУО-ШЕЪР (ЖАМЛАНИШ НОЛАСИ)…… 38
ОМИН...…… 39
ДУО……... 40
1. ИЛМ ВА ТАФАККУР СУЛТОНЛАРИ (ЁШЛАРНИ ИЛМ-ФАНГА УНДОВЧИ ШЕЪР)…….. 44
2. ЮКСАК МАРРАЛАР САРИ (МОТИВАЦИЯ ВА ШИЖОАТ ШЕЪРИ)…… 45
3. ВАТАН МУҲАББАТИ (ВАТАНПАРВАРЛИК ШЕЪРИ)……... 46
4. ЗАМОН КАЛИТЛАРИ (РАҚАМЛИ ДУНЁ ВА ТЕХНОЛОГИЯ АСРИ ЁШЛАРИГА)…… 47
5. РУҲНИНГ ҒАЛАБАСИ (ИЧКИ ТЎСИҚЛАРНИ ЕНГИШ ҲАҚИДА) 48
6. МИЛЛАТ БАҒРИ (ТАРИХ ВА КЕЛАЖАК КЎПРИГИ)…… 49
7. МУСТАҚИЛ ФИКР СИРИ (ЎЗ СЎЗИГА ЭГА АВЛОДГА)……... 50
8. ИЖОДКОР ВА ЯРАТУВЧИ МУҲАНДИСЛАР (ИННОВАЦИЯ ВА КАШФИЁТ ҲАҚИДА)……... 51
9. ТАФАККУР ҲУРРИЯТИ (ИЛМ ОРТИДАН КЕЛУВЧИ ЭРКИНЛИК) 52
1. БИТТА ДАРАХТНИНГ ШОХЛАРИ (МАРКАЗИЙ ОСИЁ БИРЛИГИ) 53
2. БЕШ БАРМОҚ — БИР МУШТ (ҚОНДОШЛИК ВА ҲАМЖИҲАТ-ЛИК)…… 54
3. ТУРОН УМИДИ (КЕЛАЖАК САРИ ИНОҚЛИК)…….. 55
4. ОТАЛАР ДУОСИ (ТАРИХ ВА ТАҚДИР БИРЛИГИ)…… 56
5. МАРКАЗИЙ ОСИЁ ЮРАГИ (КЕЛАЖАК АВЛОД СЎЗИ)…… 57
6. БИР ДАСТУРХОН, БИР ТИЛ (ҚАДРИЯТЛАР УЙҒУНЛИГИ)…… 58
ВАҚТ ВА БОҚИЙЛИК ҲАҚИДА РУБОИЙЛАР…… 61
Тақдир ва ирода……... 66
Илм, шифо ва инсон организми…… 68
Замондошлар ва жамият…… 70
Муҳаббат ва кўнгил олами…… 72
Риё ва садоқат…….. 74
Сабр ва қаноат: Руҳий хотиржамлик калити…… 76
Ижод ва сўз санъати…… 78
Китоб ва тафаккур: Мутолаа лаззати…… 81

ВАТАН МАДҲИ

Сендан азиз, Ватан, мени нимам бор,
Таърифинг мадҳ этиб ёзай минг ашъор.
Тупроғинг кўзимга муқаддас сурма,
Ҳар бир қарич еринг жонимга тумор.

Кўҳна маҳаллангнинг файзи бўлакча,
Кўкка бўй чўзган ул кенгликлар бошқа.
Илдизинг бақувват, тарихинг улуғ,
Тангри назар қилган бу тупроқ, тошга.

Тонгларинг куйлайди қушлар тилида,
Онам алласидек ширин, мулойим.
Сен менинг бахтимсан, ғурурим, шоним,
Сени ўз паноҳида асрасин Худойим.

Шоир қалбим сенга фидодир ҳар дам,
Қаламимдан томар меҳру садоқат.
Сендан азиз, Ватан, мени нимам бор,
Сен билан тирикман, топгум саодат!

ТУПРОҚ ИФОРИ

Кўкда учган турналардан салом айтсам,
Қишлоғимнинг сойларига бошим қўйсам.
Юртим, сени соддагина сўзим билан,
Юрагимни пиёлага қуйиб суйсам.

Тупроғингни шамол сурса — кўзим дейман,
Онам ёпган тандир нонни ўзим дейман.
Далаларда меҳнат қилган қадоқ қўлли,
Отам босган изларини изим дейман.

Шаҳарларнинг ҳаваси кўп, баланд-баланд,
Лекин кўнглим маҳалламнинг меҳрига банд.
Сенинг битта ялпизингга алмашмасман,
Дунёларнинг бойлигини қилсалар панд.

Муҳаммаднинг руҳи бугун бизга ёрдир,
Ҳар гиёҳда, ҳар райҳонда оҳанг бордир.
Кел, иккимиз шундай гўзал китоб битай,
Уни ўқиб йиғламаган юрак хордир!

ИККИ МУҚАДДАС

Ватан десам, онам келар кўзимга,
Онам десам, нур югурар юзимга.
Икки дунё битта бўлиб туюлар,
Бошим қўйсам шу табаррук изингга.

Оқ сутидан олганманми оқликни?
Сувинг берган юрагимга покликни.
Онам дуо қилса, Ватан тинч бўлар,
Кўнглим сезар шундай улуғ боғлиқни.

Онам рўмолининг оқ чеккасида,
Ватанимнинг пахтазори кўринар.
Мунисгинам кўздан тўккан ёшида,
Ёмғирларинг шивирлаши билинар.

Бири — бешик тебратган ул мунис зот,
Бири — менга ғурур берган коинот.
Онам омон бўлсин, Ватан гулласин,
Шулар борки, менга ширин бу ҳаёт!

ҲАЁТИЙ-НАСИҲАТОМУЗ

Дунё деганлари бир кам ками бор,
Кимнингдир бахти бор, кимнинг ғами бор.
Тилладан тахт қуриб берсанг ҳам агар,
Одамзод кўзининг доим нами бор.

Нақарот:
Эй дўстим, югурма у ён-бу ёнга,
Меҳрдан бўлак не қолар инсонга?
Мол-дунё топилар, топилмас кўнгил,
Биз ахир меҳмонмиз ушбу жаҳонга.

Отанинг дуоси — энг катта давлат,
Онанинг бори чин, қолгани савлат.
Йўқчилик ўткинчи, бойлик ҳам ўтар,
Юракда йўқолсин фақат адоват.

ШЎХ ВА ЕНГИЛ

Кўчалардан ўтганингда,
Бир қайрилиб кулиб қўйгин.
Сени кутиб толганимни,
Юрагингда сезиб қўйгин.

Нақарот:
Оддийгина боламан-да,
Ишқингда овораман-да.
Битта ширин сўзинг учун,
Жонимни хам бераман-да.

2-куплет:
Бозорга чиқибди олма,
Хаёлни ҳар ёққа солма.
Агар соғинтирган бўлсам,
Аразлаб, хафа бўб қолма.

СОҒИНЧ НАВОСИ

Дунёнинг ишлари битмас экан-да,
Одам соғинганин айтмас экан-да.
Кўзларинг йўлига интизор бўлиб,
Кутсанг ҳам вақт тезроқ ўтмас экан-да.

Нақарот:
Соғиндим, соғиндим, ёмон соғиндим,
Дардимни айтолмай ичга ютиндим.
Бир бора юзингни кўрсайдим, дедим,
Олисда бўлсанг ҳам сенга талпиндим.

Ёмғирлар ёғади юракни эзиб,
Хаёлинг юрибди кўчамда кезиб.
Сен ҳам соғиндингми мени мендайин,
Ё турибсанмикан барини сезиб?

Соғинчнинг давоси дийдор дейдилар,
Кутганлар муродга етар дейдилар.
Худо хоҳласа, бу айрилиқ кунлар,
Бир ширин туш каби ўтар дейдилар.

ОҚИБАТ ҚАЙДА ҚОЛДИ ?

1-куплет:
Замон ўзгардими, одамларми ё,
Меҳр камайгандай туюлар кун-кун.
Ҳамма ўз дардига бўлиб овора,
Югуриб юрибди тириклик учун.
Жигарлар хол сўраш эсдан чиқариб,
Топгани пул бўлди, бўлдими унвон?

Нақарот:
Қани ўша бизнинг дийдор, оқибат?
Бир пиёла чойда бор эди суҳбат.
Уйлар баланд бўлди, меҳрлар паст-а,
Одамга одамдан қолсин муҳаббат.

2-куплет:
Қўшни қўшнисининг ҳолин билмайди,
Эшиклар қулфланган, деворлар баланд.
Интернетга қараб куламиз сохта,
Яқинлар бир-бирига бўлолмай пайванд.
Дунё ютиб борар самимиятни,
Кўзлар тикилганча зангор экранга.

3-куплет:
Мол-дунё ўткинчи, обрў ҳам ўтар,
Қабрга ҳеч кимса олтин олиб кетмас.
Тириклик чоғида қадрла дўстинг,
Кетгандан кейин-чи, йиғлашинг етмас.
Ғанимат дунёда йўқлагин дийдор,
Оқибат йўқ жойда барака бўлмас.

«ЗАМОНАВИЙБОЙ»

1-куплет:
Остида «Иномарка», қўлида икки «Айфон»,
Қарзга ботиб кетган-у, лекин ўзи бир хоқон.
Маҳаллада тўй берса, тўёнаси бир даста,
Уйига кирсанг агар, деворлари синиқ, абгор, хаста.

Нақарот:
Вой-бўй, замонавийбой,
Ҳамма гап мақтовда-ёй!
Ичи бўм-бўш бўлса ҳам,
Пул сочади ҳой-на-ҳой!

2-куплет:
Қўшниси ёрдам сўраса: «Акам, чўнтак қуриган»,
Лекин кечқурун барда — энг тўрида ўтирган.
Кредитга уй олиб, кулар элнинг устидан,
Ҳали тугата олмай, орқасидан югурган.

3-куплет:
Кийими брендмиш, «Гуччи» билан «Прадо»,
Аслида юришибди мингта қарз-у ғавғода.
Машинанинг орқасига ёзиб қўйган: «Машааллаҳ»,
Инсоф сўраш эсидан чиқиб қолган одамда.

«ПИКСЕЛ ҚУРБОНЛАРИ»

1-куплет:
Ресторанга боради, овқат совиб қолади,
Овқатланишдан олдин «селфи»сини олади.
Лайк босмасанг агар, аразлайди, хафа бўладир,
Бутун умри телефон ичида ўтиб борадир.

Нақарот:
Вой ана, «Тик-токчилар»,
Лайк учун жон берувчилар.
Ота-онангдан кўра,
«Блогер»ни кўп кўрувчилар!

2-куплет:
Кўчада биров йиқилса, ёрдамга шошилмайди,
Камерани ёқади, виждони уйғонмайди.
«Мана, дўстлар, кўринглар, кимдир турибди ўлиб»,
Лайк кўпайса бўлди-да, хурсанд бўлар у кулиб.

3-куплет:
Уйда хотин бақирар: «Ун тугади, дадаси!»
Эри айтар: «Тинч ўтир, келди «Лайв»нинг вақтиси!»
Оқибат интернетда, меҳр қолди экранда,
Ҳақиқий ҳаёт қолиб, яшаяпмиз маконда.

ОДАМЛАРГА ИШОНИБ…

1-куплет:
Одамларга ишониб, панд еганим рост,
Ёмонлардан кўнглимни занд еганим рост.
Бу дунёда ўзимни излаб юрибман,
Яхшилардан меҳр деб, қанд еганим рост.

Нақарот:
Юракдаги дардларимни кимга айтай?
Ким тинглайди содда дилим зорларини.
Бу шаҳардан бош олиб, қишлоққа қайтай,
Соғинибман маҳалламнинг деворларини.

2-куплет:
Юзингга дўст бўлиб, орқангдан сотар,
Сал йиқилсанг, кулиб, тошларни отар.
Кўзим кўриб турибди барини, лекин
Тилим тишлаб юрмоқлик суягимга ботар.

3-куплет:
Мол-дунё деб одамлар дийдордан кечди,
Ширингина бир оғиз сўзлардан кечди.
Бугун меҳр изладим зангор экрандан,
Чунки ҳамма ҳақиқий кўзлардан кечди.

4-куплет:
Майли, шоир, куйинма, дунёси шундай,
Кимдир қуёш излайди, кимдир эса ой.
Дардинг бўлса, яширма, айтгин Худога,
Бандасидан сўрасанг, бермайди бир чой.

ОНА ВА ВАТАН

Жондан азиз тупроғим,
Онам чизган суратим.
Бағрингдаги япроғим,
Ўзбекистон – давлатим.

Бешигимни тебратиб,
Тунлар бедор онам бор.
Меҳри билан улғайтиб,
Кўзларида олам бор.

Қирларингда лолалар,
Юрагимнинг чўғидир.
Илм излаган болалар,
Келажакнинг йўлидир.

Булбулларинг сайраса,
Оҳанг топар бу дилим.
Гулларингдан яшнаса,
Сенга фидо шу жоним.

СОДДА МУҲАББАТ

Менга дунё керакмас,
Шу далангни берсанг бас.
Райҳон ҳиди анқиган,
Бир ҳовлингни берсанг бас.

Остонаси тупроқдан,
Аммо файзи осмондай.
Узоқлашсам қишлоқдан,
Юрак йиғлар ёмондай.

Тоғларингдан сув ичсам,
Чашмаларинг шифодир.
Сендан кечиб, ёт элга
Кетсам, менга хатодир.

Она юртим, жон юртим,
Отам эккан боғимсан.
Сенсиз ўтмас ҳеч куним,
Кўксимдаги тоғимсан.

УМИД ТОНГИ

Киндик қоним тўкилган,
Оташ юрт, она Ватан.
Сенга шеърлар ёзаман,
Юракдаги ноладан.

Буғдойзоринг чайқалар,
Олтин сочин таралиб.
Тонг қушлари сайрашар,
Гўзал кунни мўлжаллаб.

Қўлларида китоби,
Ёшлар ёруғ юлдузим.
Сенга бўлган бу меҳрим,
Сўнмас менинг кундузим.

Тоғларингда қор ётар,
Дарёларинг тўлқини.
Юртим, сенинг меҳрингдир
Кўкрагимнинг учқуни.

АЖДОДЛАР МЕРОСИ

Эй Ватан, тарихинг минг асрга тенг,
Бағринг осмон каби бепоён ва кенг.
Боболар қолдирган муқаддас мерос,
Ёшларнинг илмида порлагай қиёс.

Улуғбек юлдузни кўрган осмондан,
Шууринг юксалсин толе, замондан.
Синолар қолдирган ҳикматлар ҳануз,
Бизга йўл кўрсатар кеча-ю кундуз.

Кимки ўз юртининг қадрини билмас,
Жаҳоннинг тўрида у мурод қилмас.
Китобга эгилган ҳар битта ўғлон,
Эртага Ватанни этгайдир бўстон.

Дунёнинг сирларин англамоқ учун,
Илмдан ўзга йўл топилмас бу кун.
Сен қайта уйғонган буюк карвонсан,
Она юрт, юракка азиз маконсан.

БЕБАҲО ГАВҲАР

Юртим, сенинг қадринг бебаҳо гавҳар,
Ҳар бир тошинг ичра достон яширин.
Қуёш тавоф айлар ҳар тонг тож-у зар,
Она замин, сенинг меҳринг беқиёс, ширин.

Жаҳонни кезсам-да, топмадим виқор,
Ўзингсан қалбимда мангу барқарор.
Кўҳна обидалар тарихдан сасдир,
Сени севмаслик бу – мутлақ абасдир.

Илм даргоҳига ошиққан ёшлар,
Келажак йўлида энг ёруғ қуёш.
Маърифат нуридан ёришгай кўзлар,
Қаранг, қанча умид, қанчалар бардош.

Мен бир ошиқдирман севгинг йўлида,
Меҳрингни асрайман доим юракда.
Фарзандингман деган юксак шарафни,
Алишмам ҳеч қачон мол-у тилакка.

ТИРИКЛИК МАЪНОСИ

Тириклик маъносин изладим узоқ,
Кўрдимки, у сенда мужассам, эй юрт.
Фарзандинг йўлига қўйсалар тузоқ,
Сен ўзинг бўласан қалқон ва мадад.

Инсон қачон топгай руҳида камол?
Қачонки элига бўлганда керак.
Илм излаганга очиқ истиқбол,
Она юрт ишқида урганда юрак.

Аждодлар руҳидан мадад сўраган,
Миллатнинг эртаси шаксиз порлоқдир.
Жаҳолат тунини илм чулғаган,
Буюк келажакка йўллар яқиндир.

НУРЛИ ДОСТОН

Кўҳна тарих саҳифасин варақлаб,
Сенинг буюк номинг кўрдим, Ўзбекистон.
Қуёш чиқар чўққиларинг ярақлаб,
Жаҳон ичра ягонасан, нурли достон.

Бошинг узра не-не кунлар ўтмади,
Синовларда чиниқдинг сен, эй Ватан.
Қора булут осмонларни ютмади,
Нурга тўлди ҳар бир гўша ва чаман.

Ёшларингнинг кўзларида чақин бор,
Эътиқоди бутун, қалбида олов.
Илм-у фанни эгаллашга шай, тайёр,
Бу йўлларда бўлолмагай ҳеч ғов.

Сенга бахшидадир ҳар бир нафасим,
Сенсан менинг энг муқаддас, ҳақ ҳавасим.
Токи қон юрмоқда менинг томиримда,
Мадҳинг кўйлагимдир сўнгги дамимда.

ПАРВОЗ

Минг йиллар зулматин ёриб чиққан халқ,
Кўксингда не армон, не дардлар ётди.
Бугун ёшларингда порламоқда шавқ,
Янги тонг юлдузи заминда отди.

Қанот ёз, эй юртим, осмонлар сенинг,
Сарҳадсиз самога талпинмоғинг шарт.
Сен улуғ миллатсан, мардларсан, элим,
Сенинг томирингда қайнамоқда шаҳд.

Китоб кўтарган қўл дунёни титратар,
Заковат ва ақл енгар жаҳолатни.
Сенинг фарзандларинг тоғларни қулатар,
Аждодлардан олиб бу буюк қудратни.

Илм-у маърифатдан яралгай қанот,
Сенинг камолингни кўрсин коинот.
Борлиқни лол этиб ҳур Ўзбекистон,
Замонлар оша сен мангу бўл омон.

СЎЗ ОЖИЗ

Мен не ҳам дер эдим, юртим, сен ҳақда,
Сўзим ожиз қолар буюклигингга.
Темур камарбаста бўлган бу тахтда,
Таъзим қилар дунё юксаклигингга.

Дарёларинг оқар ҳайқириб, жўшиб,
Минг йиллик сирларни тўлқинда излаб.
Боболар садоси шамолга қўшиб,
Фарзандлар руҳига ғурурни сўзлаб.

Янги юлдузларни кашф этгай улар,
Маърифат майдони ичра қаҳрамон.
Жаҳон минбаридан мағрур сўзларлар,
Ўзлигин унутмас ҳеч қачон, ҳамон.

Токи жон бор экан ушбу танамда,
Сен яшайверасан шеъру санамда.
Сен – битмас қўшиғим, оташ юрагим,
Эй кўзи қорақош, меҳрибон элим.

ИШҚ ОЛОВИДА

Ишқ ўтида ёнмаганлар инсон эмас,
Дарду ғамсиз яшаганлар султон эмас.
Ҳақ васлига етмоқ бўлсанг, кеч дунёдан,
Молу дунё ахтарганлар марддан эмас.

Зоҳид, менга жаннатингни қилма ҳавас,
Ёрнинг битта нигоҳига арзийди, бас.
Тоат қилиб риё билан топмайсан Ҳақ,
Ишқ майидан ичмаганга Худо кирмас.

Кезиб чиқдим бу жаҳонни сарсон бўлиб,
Ўз қонимга ўзим бугун ғалтон бўлиб.
Бир лаҳзага васлинг излаб сарғайди юз,
Юрибман-ку девонаю ҳайрон бўлиб.

Асом номим занжир қилиб отдим ўтга,
Жоним фидо бўлсин дилдан севган Зотга.
Мени дорга осинг майли, кулиб кетай,
Содиқ қулдек етиб борай ул Холиққа.

ДИЛДАГИ КАЪБА

Қайга боқсам, дилдор Ўзинг, кошона йўқ,
Сенга ошиқлардан ўзга мастона йўқ.
Ҳар бир зарранг ичра сиринг пинҳон Сенинг,
Ўзга ёрга бу юракда ҳамхона йўқ.

Етти иқлим кезиб Ҳақни излаб кетдим,
Охир бориб ўз қалбимдан топиб етдим.
Маккату Тилло на керак, Каъба дилда,
Бу дунёнинг ҳавасларин адо этдим.

Кимки ёнса ишқ ўтида, хоки тупроқ,
Пойқадаминг ўпмоқ учун юзлар қашшоқ.
Муродим шу – бир Ўзингга етсам дейман,
Ҳижронингда қолдирмагин мени узоқ.

Девона-и ошиқ каби сарсонингман,
Бир сўзи йўқ, тили ожиз, ҳайронингман.
Мендаги «мен» мен эмас-ку, Ўзингдурсан,
Ишқ йўлида тўкилган қизил қонингман.

ДОР ОСТИДАГИ ТАБАССУМ

Кўзларимдан қон оқадир йиғлайвериб,
Ҳасратингда қобирғамни тиғлайвериб.
Бир бор қиё боқмасанг-чи бу гадога,
Юрагимни минг бўлакка доғлайвериб.

Эл-халойиқ кулиб айтар: "Жинни бўлди,
Ақлу-ҳушин йўқотди-ю, хароб сўлди".
Улар билмас дилдаги ишқ оловини,
Бу дард билан қалбим менинг нурга тўлди.

Тарк айладим тожу тахтни, гадойингман,
Ҳар бир босган изинг учун фидойингман.
Жоним ол-у, васлингни бер бир лаҳзага,
Гар бермасанг, бу кўчада адойингман.

Девонангман, дор остига ўзим келдим,
Ҳақ васлига етмоқ йўлин шунда билдим.
Мендан фоний вужуд қолар, ишқим мангу,
Бу дунёни ишқ деб дилдан юлиб тилдим.

ТУПРОҚ ВА КИБР

1-куплет:
Ўзинг тупроқ бўлиб кибрга кетдинг,
Хўш, кибринг ортидан нима ҳам топдинг?
Одамни одам деб билмайин сира,
Жаннатнинг эшигин юзингга ёпдинг.

Нақарот:
Эй банда, ўзингни ким деб ўйладинг?
Бу дунё кимлардан қолмаган дунё.
Тиллодан тахт қуриб, кимга сўйладинг,
Аслида бир ҳовуч тупроқсан гўё.

2-куплет:
Кечагина юргандинг оддий бир бола,
Бугун-чи, мақтовдан юзларинг лола.
Машинанг остидан чанглар тўзитар,
Орқангдан йиғласа минг битта нола.

3-куплет:
Осмонга қарадинг, ерни унутиб,
Ожизнинг ҳаққини қўлидан тортиб.
Бойликка қурилган сохта обрўни,
Кетдингми елкангга тоғдайин ортиб?

4-куплет:
Бир куни чақирар ўша қора ер,
У кунда фойда ҳам бермас овора шеър.
Кибрингни қолдириб, тавбангни қилгин,
Дунёдан меҳр-у оқибат мевасини тер.

ШЕР ВА СИРТЛОНЛАР

1-куплет:
Омад кетган куни куларкан нодон,
Салгина йиқилсанг, бошланар сурон.
Дунёнинг ишлари қизиқ экан-да,
Майдонда изғийди тулки ва шайтон.

Нақарот:
Дерлар, шер ўлигин еркан сиртлонлар,
Тириклик чоғида қўрққан нокаслар.
Йиқилсанг, устингдан кулар нодонлар,
Аслида пойингга етмас ўшалар!

2-куплет:
Юзингга дўстман деб, қўлин берганлар,
Орқангдан ғийбатнинг сочин ўрганлар.
Сен чиққан чўққини кўролмай ичдан,
Бугун ўлаксахўр бўлиб келганлар.

3-куплет:
Майли, сиртлон бўлиб ув тортсин улар,
Итнинг ҳурганига булутми ўлар?
Шернинг ўлиги ҳам ҳайбатдир, ахир,
Бир куни ҳақиқат барибир кулар.

4-куплет:
Эй шоир, синмагин, қаддингни кўтар,
Бу кунлар ўткинчи, бари ҳам ўтар.
Мард яшаб, мард ўтиш олий саодат,
Номард ўз нафсининг ботқоғида ётар.

БАР ЁНИДАГИ АЁЛ

1-куплет:
Ресторан тўрида, бармен ёнида,
Қимтиниб ўтирар ёлғиз бир аёл.
Шовқинли, чироқли дунё ичида,
Уни олиб қочган олис бир хаёл.

Нақарот:
Оҳ, унинг нигоҳи, маҳзун нигоҳи,
Қалбининг нидосидан беради нишон.
Кимнингдир бевафо, ширин ёлғони,
Бу содда юракни қилибди вайрон.

2-куплет:
Қадаҳлар жаранглар, кулади кимлар,
У эса ўтирибди ичидан йиғлаб.
Дунёда энг оғир дард шу экан-да,
Яшасанг кимнингдир йўлини қараб.

3-куплет:
Телефон жиринглар, қарайди умид,
Экранда у кутган ном кўринмайди.
Муҳаббат бозори шундай экан-да,
Қадр излаганлар қадр топмайди.

4-куплет:
Тун ўтиб боради, камаяр одам,
У эса жойидан жилмайди ҳануз.
Эй шаҳар, бағринг кенг, лекин негадир,
Бир ожиз аёлга бўлиб қолдинг тор...

ТЎРТ КУНЛИК ДУНЁ

1-куплет:
Биз ҳам яшаяпмиз тўрт кун дунёда,
Гоҳида шод-хуррам, гоҳ қайғу кечиб.
Гоҳ омад от чопса, бахтдан зиёда,
Гоҳида армоннинг заҳрини ичиб.

Нақарот:
Майли-да, дунёнинг ишлари шундай,
Кимгадир қуёшдир, кимгадир ойдай.
Бугун бор одамлар эртага йўқдир,
Оқиб ўтиб кетар худди бир сойдай.

2-куплет:
Югуриб-чопамиз билмасдан тиним,
Ёки бир лаҳзалик обрў, ном учун.
Аслида дунёга келганмиз, дўстим,
Бир ширин хотира, бир иймон учун.

3-куплет:
Кимнидир ранжитдик билмайин гоҳо,
Кимдир дилимизни айлади вайрон.
Барибир ғанимат, бари ўткинчи,
Бу сирли оламга ҳаммамиз меҳмон.

4-куплет:
Шунинг учун, дўстим, ғам - қайғу баста.
Кўнгил озорлардан бўлмасин хаста.
Тўрт кунлик дунёнинг ҳар бир онини,
Яхшилик соғиниб яшайлик аста.

ШОИР ҚИСМАТИ

1-куплет:
Қалбда дард бўлмаса, шоир бўларми,
Қуруқ сўзлар билан қорин тўярми?
Ичида ёнмаса ҳақиқат чўғи,
Қоғозга битилган сатр куярми?

2-куплет:
Ҳажвия ортига яшириб ғамни,
Сохта ниқобларни юлсанг гоҳида.
Сўз билан уйғотиб ухлаганларни,
Ёнасан виждоннинг баланд дорида.

3-куплет:
Майли, мол-дунёсиз, чўнтагинг юпун,
Бу йўлда қалбаки яллалар ўтмас.
Жимжитлик ичида садоқат устун,
Дард билан ёзилган битиклар ўчмас.

4-куплет:
Қалбда дард бўлмаса, шоир бўларми,
Ёзган китоблари мангу қоларми?
Қуруқ сўз йиққандан не фойда, дўстим,
Ундан бир музлаган дил исинарми?

ЮРГАН ДАРЁ, ЎТИРГАН БЎЙРА

1-куплет:
Юрган дарё экан, ўтирган бўйра,
Ҳаётнинг қонуни шундайдир азал.
Ҳаракат қилганлар чиқади тўрга,
Меҳнатдан яралар достон-у ғазал.
Кимки ётса кутиб, тайёр ошни деб,
Ўзига тўқийди битмас бир мато.

Нақарот:
Оққан сув тозадир, оққан сув тирик,
Тўхтаган кўлмакни босар хас-хашак.
Изланган топади, ризқини териб,
Фақат ётганларга келмайди кўмак.

2-куплет:
Биров нолийверар замон ёмон деб,
Тақдирни қарғайди, ўзин оқлайди.
Биров тош ичидан гуллар ундириб,
Оиласин, рўзғорин марддай боқади.
Иккиси бир ерда яшайди, аммо,
Бириси тоғ бўлар, бириси саҳро.

3-куплет:
Ота боболарим айтгандек бежиз,
Тер тўккан пешона ҳеч хор бўлмайди.
Олға интилганлар қолдиради из,
Ялқовнинг косаси ҳеч ҳам тўлмайди.
Шунинг чун, эй дўстим, жилмагин ортга,
Дарёдай мавж уриб, кўрсатгин ҳайбат!

4-куплет:

Дунёнинг йўллари текис эмасдир,
Қоқилсанг, ўрнингдан тургин-у, югур.
Томирда қон оқар, тўхташ эмасдир,
Оққан дарё бўлиб, манзилингда тур.
Ўтирган бўйрадек чиримагин-да,
Асл ҳаракатда ҳаёт мазмуни.

ОМОНАТ ДУНЁ

Бир қарич ер учун қонлар тўкади,
Тонгдан то шомгача жонлар чекади.
Кетарда қабрига ўзи экади —
Ер учун талашиб ётган инсонлар,
Ўткинчи матоҳга сотган имонлар.

Югуради тинмай, чопади ҳайрон,
Сохта обрў учун умри бўлар қон.
Телефон ичида сиқилганча жон,
Бир «лайк»нинг кетидан кезди сарсонлар,
Вақтини пикселга берган нодонлар.

Ҳашамат саройлар, баланд иморат,
Кўзларни кўр қилган нафс ва тижорат.
Аслида қабрда тугар тижорат,
Дунёни меники деган султонлар,
Бугун тупроқ бўлди қурган саройлар.

Ер эса индамай тураверади,
Кимлар келиб, кимлар кетганин кўради.
Инсон-чи, ҳамон бир куйни чалади...
Бир лаҳза тўхтамас бу сохта пойга,
Инсон интилмайди асл, оқ ойга.

АРЗИМАС НАРХ

Дунёга туймасмиз бойлик талашиб,
Умримиз сотармиз арзимас нархга.
Нафснинг чоҳларидан ўта олмай тирик,
Алмашиб қўярмиз қуёшни барққа.

Кўзлар кўр бўлади олтин ва зардан,
Виждон арзонлашар бозорда ҳар кун.
Қалбни суғорамиз заҳарли маҳрдан,
Сохта суратларга алданиб маҳзун.

Минглаб соатларни, азиз лаҳзани,
Пикселлар рангига қилурмиз фидо.
Топган давлатимиз ювмас таънани,
Кетар чоғимизда йиғлайди Садо.

Тупроқ тўйдиради кўзни охири,
Ернинг оч нафси йўқ, у шунчаки жим.
Биз-чи, бу бозорнинг содда соҳири,
Арзон сотилганин сезмас ҳеч ким...

ИБЛИС САБОҒИ

Шайтондан дарс олдим тонгдан тунгача,
Нафснинг мактабида бўлдим аълочи.
Кўзимни кўр қилди топган давлатим,
Аслида қалбимнинг ўзим талончи.

У ўргатди менга кибр сотишни,
«Сен зўрсан, қолганлар ожиз ва майда».
Ўргатди тунлари бедор ётишни,
Виртуал ёлғондан қидириб фойда.

Умримни арзимас нархга пулладим,
Бир лаҳза тинмади бу сохта пойга.
Оёғим остида тупроқ йиғлади,
Мен эса интилдим заҳарли ойга.

Шайтон сабоқ берди, мен эса укдим,
Дунёнинг матоҳин айлаб олий бахт.
Энди эса жимгина қабримга боқдим:
На матоҳ вафо қилди, на бу олтин тахт...

НУРЛИ УМИД

Майли ёпилсинлар минглаб эшиклар,
Лек умид узмасман СЕНДАН яхшилик.
Дунё бозорида қолса ҳам руҳим,
Кўнглимга тиларман фақат бахшилик.

Қулф урсин майлига кибр занжири,
Одамлар бойлик деб бир-бирин есин.
Менинг қуролимдир СИДҚнинг анжири,
Майли, бу телбани « эҳ , нодон » десин.

Шайтон ўргатган у қоронғу дарсдан,
Юзимни ўгириб, НУРГА қайтарман.
Ўткинчи пойгалар, сохта зафардан
Кечиб, Тўғриликнинг куйин айтарман.

Ёпсинлар дарвоза, берсинлар озор,
Тупроққа киргунча умидим тирик.
Бу фоний дунёда бўлсам ҳам абгор,
Сен берган ишқ билан руҳимдир йирик.

АЛ-ҒАНИЙ (ҲЕЧ КИМГА МУҲТОЖ БЎЛМАГАН, МУТЛАҚ БОЙ ЗОТ)

Одамлар «лайк» излаб, тиланчи бўлди,
Обрў бозорида сарғайди, сўлди.
Ваҳоланки, Ғаний Ўзингсан, Раббим,
Сени топган қалбга Чин Давлат тўлди.

10-ИСМДАН КЕЙИНГИ ТЎРТИНЧИ УЛУҒ ДУО-ШЕЪР (ЖАМЛАНИШ НОЛАСИ)

Илоҳим, Афуввим, Маликул Мулким,
Сендан ўзгасига ишонмас кулгим.
Дунёнинг бозори алдаган маҳал,
Сенинг Карамингга сиғинди руҳим.

Ғанийсан, бойликни бандадан кутдик,
Не-не сохта кўприк устидан ўтдик.
Nest One'лар, тахтлар ва сохта шоҳлар —
Бари ўткинчидир, биз кеч англадик.

Рауфсан, сиқилган жонга бердинг зеб,
Қалбимни покладинг «умид узма» деб.
Мунтақим исмингла нафсимдан ўч ол,
Токи шайтон бизни қилмасин увол.

Майли, ёпилсинлар минглаб эшиклар,
Жомиъ исминг билан жамлансин диллар.
Зул Жалоли вал Икром, эй Буюк Ишқим,
Сенинг Адолатинг (Муқсит) кутар бу йўллар...

ОМИН...

Биз ерни талашдик, бинолар қурдик,
«Мен зўрман» деб сохта кибрда турдик.
Мумийт исминг келиб, барин тугатди,
Ворис Ўзинг қолдинг, биз кеч англадик.

Майли, ёпилсинлар минглаб эшиклар,
Сенинг Исмларинг руҳимга қалқон.
Ан-Нур исминг билан қалбимни ёрит,
Токи Ишқинг ила топсин руҳ омон.

Ожиз шеърларимни, чеккан оҳимни,
Илоҳий Девлнга айладинг малҳам.
Умид узмасман ҳеч Сенинг Раҳмингдан,
Аллоҳим, Севгингга топширдим дилим...

ОМИН... ОМИН... ОМИН...

ДУО

Ҳар гал дуо қилсам, қўлимни очиб,
Дунёвий ғамлардан узилсин назар.
Ёлғон чироқлардан, пикселдан қочиб,
Дуолар ижобат бўлсин ҳар сафар.

Одамга сўйласам, дардим сотилар,
Юракка сохталик ўқи отилар.
Мен Сенга айтарман дардимни фақат,
Исми аъзамингни ўргатгил менга!

Минг эшик ёпилса, йўлимдан қайтмай,
Шайтон мактабининг қўшиғин айтмай,
Синган бу руҳимни тупроққа бермай,
Чин сирли калмингни ўргатгил менга.

«Умид узмасман» деб йиғлаган дилни,
Ишқинг боғларига боғлагин маҳкам.
Исминг-ла поклагин бу ожиз тилни,
Токи дуоларим топсин чин рақам.

Ҳаййу Қаййумимсан, Зул Жалолимсан,
Ё Аллоҳ, ўзингсан асл Маҳбубим.
Исми Аъзамингни пичирлаб лабим,
Фақат Сенга Сажда қилсин бу дилим...

Илтижо қиларман ёлғиз ўзингга,
Бергувчи, олгувчи, барчаси ўзинг.

Боримни англатган сукунат аро,
Йўқликдан борликка бошлаган ўзинг.

Синовлар бағрини тилса ҳам қора,
Тунлар ортидаги оқ тонг ҳам ўзинг.

Гарчи лол қолмишам дунё сўзига,
Қалбимга энг тўғри калима — ўзинг.
Адашган йўлларнинг сўнгги нуқтаси,
Ҳақиқат излаган кўзларда — ўзинг.

Ҳар битта нафаснинг ҳикмати сенда,
Яширин сирларнинг очқичи сенда.
Минг битта дард бўлса бу ожиз танда,
Дард берган ўзингсан, шифо ҳам ўзинг.

Мени ташлаб қўйма ўзим ҳолимга,
Сенсиз бу дунёда қандай яшайман.

Адашган сукунат, титроқ лаҳзалар,
Кўзимдан оққанда юракнинг ёши.
Сендан узоқлашган ҳар битта қадам —
Руҳимнинг энг оғир, маҳзун бардоши.

Гар мени қолдирсанг ўзимга бир дам,
Нафснинг гирдобида қолурман ҳолсиз.
Сенсиз бу чироқлар, бу буюк олам —
Зулматнинг ичида бир соя, нурсиз.

Қўлимдан тутгувчи Ёлғиз паноҳим,
Ўзингсан қалбимнинг асл малҳами.
Кечир, англамаган бўлсам гуноҳим,
Ишқингсиз ҳувуллаб қолар борлиғим.

Мени муҳтож қилма ҳеч бир бандага,
-Ўзинг чора топгил мушкулотларга.

Банданинг бергани миннат ва таъна,
Кўнгилни қолдирар суянганларим.
Сенга ялинайин, Сенда хазина,
Сенга аён менинг ўртанганларим.

Эшиклар ёпилса, Сен очгайсан йўл,
Дунёнинг чораси тугаган жойда.
Ожиз банданг сари узатгин бир қўл,
Нажот Сендан чиқар, Сендандир фойда.

Кўзимдан оққанда чин тазаррулар,
Қалбимни дунёдан баланд кўтаргил.
Халқнинг эшигида сарсон қилгунча,
Ўзингга қулликда азиз этгин Сен.

Биламан, бекорга яратганинг йўқ,
Ҳар битта қадамда мазмун бор, маъно.

Юракка жойладинг олов билан чўғ,
Токи бу зулматда излайин зиё.

Синовлар бекорга берилмас, аён,
Ҳар битта дард — руҳнинг тозаришидир.
Кўзимдан оққан ёш, тилимдаги жон —
Аслида Сен томон қайрилишимдир.

Лойдан бино бўлган мана шу танда,
Илоҳий нафаснинг сири яшар жим.
Дунёнинг селлари оқизган дамда,
Сен Онгга боғлабсан умид риштасин.

«Мен нега яшаяпман?» деган бир савол
Қийнар бу қалбимни такрор ва такрор.
Фақат ейиш учун келган бўлсам гар,
Унда ҳайвонлардан нима фарқим бор?

Жасад тупроқники, у ерга қайтар,
Емак ва ичмакдан нафс бўлади тўқ.
Аммо ичингдаги у буюк Овоз
Бежизга юракка солмайди-ку чўғ.

Ҳайвон ризқин терар, яшар бемақсад,
Унга тирикликнинг сурати кифоя.
Сен эса сирлардан излайсан ҳикмат,
Сенинг ҳаётинг — бу буюк ҳикоя.

Маъно излаганнинг ўзи — бир нажот,
Англаш азобида бор асл шараф.
Сен фақат ейишга келмадинг, инон,
Сен келгансан Олий Мақсадга қараб.

1. ИЛМ ВА ТАФАККУР СУЛТОНЛАРИ (ЁШЛАРНИ ИЛМ-ФАНГА УНДОВЧИ ШЕЪР)

Уйғон, эй аллома авлоди, уйғон!
Томирингда жўшган Сино қони бор.
Сенга кўз тикмоқда Янги Ўзбекистон,
Сенинг қўлларингда унинг шони бор!

Қўлингдаги дафтар — зафар харитаси,
Ҳар битта кашфиётинг — миллат байроғи.
Сенда яшамоқда Хоразмий нафаси,
Сенсан бу тупроқнинг уйғоқ чироғи!

Фалакни жиловлаган Улуғбек кўзи,
Бугун сенинг теран нигоҳингдадир.
Навоий сийрат берган даҳолар сўзи,
Сенинг қалбингдаги паноҳингдадир.

Китобдан нажот изла, илмдан нажот,
Сен оддий йўловчи эмассан, инон!
Рақамли дунёни, янги бир ҳаёт —
Сен билан бошлайди Янги Ўзбекистон!

2. ЮКСАК МАРРАЛАР САРИ (МОТИВАЦИЯ ВА ШИЖОАТ ШЕЪРИ)

Маррани баланд ол, пастга қарама,
Чўққилар пойингга чўккиси тизза.
Бугунги замонга сен бергил садо,
Сен ҳали дунёга бўласан мўъжиза!

Чўчима синовдан, тўсиқ ва ғовдан,
Юракда шижоат, қалбда иймон бор.
Амир Темур каби буюк бир зотдан —
Қолган бу Ватанда сендек посбон бор!

Ялқовлик занжирин парчала, улоқтир,
Ҳар бир сониянгни бахш этгин нурга.
Орзулар шунчаки ширин хаёлмас,
Айланиши керак буюк тақдирга!

Жаҳон минбарида жаранглаcин сўзинг,
Байроғинг юксалсин кўклардан баланд.
Ўзингга ишонгин, энг аввал ўзинг,
Сен юксак чўққига, зафарга пайванд!

3. ВАТАН МУҲАББАТИ (ВАТАНПАРВАРЛИК ШЕЪРИ)

Ватанни севмоқлик — иймондан демиш,
Муҳаббат суратмас, у асл амал.
Янги Ўзбекистон сен билан тирик,
Сен билан қурилур энг буюк давр!

Бу шунчаки тупроқ, шунчаки юртмас,
Бу ерда отангнинг изи яшайди.
Онангнинг алласи, покланган дуо,
Умидли кўзларнинг ҳисси яшайди.

Сен унинг эртаси, асл меъмори,
Ҳар битта ғиштини илмдан қала.
Дунё ҳавас билан боқсин бу юртга,
Майли, меҳнатингни қилгин афсона.
Юксал, эй замондош, юксалгин тезроқ,
Сен билан фахрлансин мана шу тупроқ!

4. ЗАМОН КАЛИТЛАРИ (РАҚАМЛИ ДУНЁ ВА ТЕХНОЛОГИЯ АСРИ ЁШЛАРИГА)

Замон шиддатлидир, вақт эса олтин,
Бугун сониялар белгилар бахтни.
Кимки илм билан қуролланмаса,
Бошқалар эгаллар у кутган тахтни.

Кодлар устига қур келажагингни,
Пикселлар ортида мақсадлар яшар.
Аммо унутмагин асл тилагингни,
Суръатлар ичида қолмагин карахт.

Сунъий интеллектлар, янги технология,
Сенинг онгинг учун шунчаки қурол.
Сен ижодкорсан, у эса соя,
Ўзингни англашдан тўхтама бир ол.

Янги Ўзбекистон — рақамли олам,
Бунда стартаплар, кашфиётлар бисёр.
Дунё бозорларин забт этсин қадам,
Сендек зиёлига бу Ватан интизор!

5. РУҲНИНГ ҒАЛАБАСИ (ИЧКИ ТЎСИҚЛАРНИ ЕНГИШ ҲАҚИДА)

Энг буюк жанг асли — ўз нафсинг билан,
Энг катта ғалаба — ялқовликни енгмоқ.
Бугун чалғитувчи дунё ичинда,
Осондир шунчаки оқимда оқмоқ.

Экранлар қаърида соатлар учди,
Вақтни ўғирлади арзон эрмаклар.
Тургин, мақсадингнинг этагидан тут,
Қалбда тирилсин у буюк тилаклар!

Сен соя эмассан, сен ахир шахссан,
Ўз сўзинг, ўз йўлинг бўлиши шартдир.
Мақсадсиз ўтказилган ҳар битта кунинг —
Келажак пойига қўйилган гарддир.

Уйғон, Чоштепадан то Nest One’гача,
Бутун юрт кутмоқда сенинг камолинг.
Илмнинг ортидан чўққига чиққан —
Кунда порлагуси сенинг жамолинг!

6. МИЛЛАТ БАҒРИ (ТАРИХ ВА КЕЛАЖАК КЎПРИГИ)

Маҳалла бағрида улғайган болам,
Бугун осмонўпар бинолар сеники.
Аммо ўзлигингни унутма бир дам,
Юракдаги иймон, ҳаёлар сеники.

Биз фақат деворлар кўтармаяпмиз,
Биз янги тафаккур пойдеворини —
Қурмоқдамиз бугун ёшлар қўлида,
Янгилаб миллатнинг асл корини.

Илм калитидир барча эшикнинг,
Ватанпарварлик эса руҳнинг қалқони.
Дунё лол қолгуси сенинг шижоатингга,
Порлатгин, жон болам, Янги Дўрмонни, Янги Дунёни!

7. МУСТАҚИЛ ФИКР СИРИ (ЎЗ СЎЗИГА ЭГА АВЛОДГА)

Бировнинг онгида яшама, болам,
Сенга тафаккурни берган худойим.
Мустақил фикрингни тингласин олам,
Сен соя эмассан, порлагин доим!

Яратувчанликнинг илк пойдевори —
Шубҳадан, саволдан бошланур асли.
«Нега?» ва «Қандай?» деб изласанг чора,
Келажак бўлади даҳолар фасли.

Тайёр қолипларга сиғмасин онгинг,
Фикрлар жангида чиниқсин юрак.
Кўр-кўрона эргашмоқ — заифлик белгиси,
Янги Ўзбекистонга эркин зот керак!

Сен янги ғоянинг асосчисисан,
Кўчирма нусхамас, аслсан, бирсан.
Сен ўз Ватанингнинг буюк эртаси,
Тарихни янгидан ёзгувчи пирсан!

8. ИЖОДКОР ВА ЯРАТУВЧИ МУҲАНДИСЛАР (ИННОВАЦИЯ ВА КАШФИЁТ ҲАҚИДА)

Дунёни шунчаки томоша қилма,
Уни ўзгартириш сенинг қўлингда!
Эски сояларни қалбингга илма,
Янгилик нур бўлсин юрган йўлингда.

Стартаплар, кодлар, янги лойиҳа,
Бу шунчаки меҳнат, техника эмас.
Бу — оламга янги нигоҳ ташламоқ,
Бу — ожиз ақллар англай олмас дарс.

Китоб ва лаборатория — сенинг қўрғонинг,
Ҳар битта кашфиётинг миллатга қалқон.
Сен яратган дастур, сен қилган ихтиро —
Дунё бозорларин лол этар, инон.

Яратувчанликдир инсон зийнати,
Фикри ҳур ёшларнинг кучи — илмида.
Янги Ўзбекистон — янги асрнинг
Энг буюк санъати сенинг исмингда!

9. ТАФАККУР ҲУРРИЯТИ (ИЛМ ОРТИДАН КЕЛУВЧИ ЭРКИНЛИК)

Илм — зулматларни парчаловчи куч,
У сени қул қилмас сохта сўзларга.
Кимнингки онги ҳур, фикри мустақил,
У фақат тик боқар дадил кўзларга.

Жаҳолат занжири узилар фақат —
Китоб варақланган, изланилган дам.
Янгилик яратиш — олий саодат,
Бу йўлда дадил қўй, қўрқмасдан қадам.

Сен бугун яратган кичик бир ғоя,
Эртага миллатни бошлайди олдин.
Суянгин ақлингга, суянгин илмга,
Токи бу дунёда мустақил қолгин!

1. БИТТА ДАРАХТНИНГ ШОХЛАРИ (МАРКАЗИЙ ОСИЁ БИРЛИГИ)

Биз бир илдиз, бир томирдан сув ичган,
Битта боғнинг панжарасиз шохимиз.
Асрларнинг синовларин бирга енгган,
Бу улуғ заминнинг эрка моҳимиз.

Ўзбек, тожик, қозоқ, қирғиз, туркманмиз,
Қон-қариндош, жигармиз ва маҳраммиз.
Тилимиз бўлак-у, аммо дилимиз бир,
Дунё ташвишида бирдек ҳамдаммиз.

Сирдарё ўртада оққан бир қондир,
Амунинг сувида тарих шивирлар.
Бизни ажратолмас ҳеч қандай чегара,
Юракда жаранглар эски тароналар.

Келажак чорларкан, қўлни беринг қўлга,
Марказий Осиё — битта буюк жон!
Иноқлик, дўстлик-ла чиқайлик йўлга,
Бизни қутлагуси янги бир замон!

2. БЕШ БАРМОҚ — БИР МУШТ (ҚОНДОШЛИК ВА ҲАМЖИҲАТЛИК)

Беш бармоқ бирлашса, буюк куч бўлар,
Беш оға-инининг мақсади бирдир.
Ўзбек-у қозоқнинг, қирғиз ва туркман,
Тожикнинг юраги битта Ватандир!

Олой тоғларидан Орол қаърига,
Каспий соҳилидан Кўксув бўйига.
Биз бир хил дуо-ла очдик қўлимизни,
Бир хил йиғилдик биз тўйнинг уйига.

Маърифат байроғин баланд кўтариб,
Дунёга айтайлик: «Биз бир танамиз!»
Келажак бешигин бирга тебратиб,
Тинчлик ва дўстликни куйлаб ўтамиз.

Сохта низоларни тарихга кўминг,
Бизни бирлаштирар асл ҳикматлар.
Бирга қадам ташланг, дўстларим, бугун,
Олдинда кутмоқда буюк давлатлар!

3. ТУРОН УМИДИ (КЕЛАЖАК САРИ ИНОҚЛИК)

Бир пайтлар Турон деб аталган ўлка,
Бугун фарзандларин бағрига босар.
Туркманнинг гилами, тожик ғазали,
Қирғизнинг манаси кўкка улашар.

Қозоқнинг кенг феъли, ўзбек меҳмони,
Битта дастурхонда бўлса жам бўлар.
Агар биз бирлашсак, мана шу замин —
Дунё ҳавас қилган асл шаън бўлар.

Илм-у фан йўлида, тараққиётда,
Бир-бирга елкадош, суянчиқ бўлинг.
Янги аср ичра, янги ҳаётда,
Бахтли келажакнинг меъмори бўлинг.

Биз битта дарёнинг икки қирғоғи,
Биз битта осмоннинг юлдузларимиз.
Тинчлик ва тотувлик — озодлик боғи,
Биз ўша боғнинг шаҳд ўғил-қизларимиз!

4. ОТАЛАР ДУОСИ (ТАРИХ ВА ТАҚДИР БИРЛИГИ)

Бизга Яссавийдан қолган бу тупроқ,
Навоий, Жомийдан қолган бу ришта.
Қозоқ овулида ёқилган чироқ,
Қирғиз олатоғин қилар фаришта.

Туркман саҳросида шивирлар шамол,
Тожик боғларида пишади анор.
Ўзбек хонадони очади қучоқ,
Бу ерда бирликка буюк даъват бор.

Бир пайтлар савдогар, карвонлар ўтган,
Буюк Ипак йўли — бизнинг қонимиз.
Тарих синовларин бирга кузатган,
Битта тақдиримиз, битта жонимиз.

Чегара симлари юракни бўлмас,
Бизни боғлаб турган асл иймон бор.
Бирлашган элатнинг байроғи тушмас,
Олдинда биз кутган буюк замон бор!

5. МАРКАЗИЙ ОСИЁ ЮРАГИ (КЕЛАЖАК АВЛОД СЎЗИ)

Биз келажакмиз, биз янги авлод,
Биз ўтмиш гинасин тарихга кўмдик.
Қўшнининг тинчлиги — тинчликдир бизга,
Биз бирлик қуёшин кўкида кўрдик.

IT оламида, илм конгрессда,
Стартап лойиҳа, янги замонда —
Ўзбек, қозоқ, қирғиз, тожик ва туркман
Тўпланар битта зўр, катта майдонда.

Мақсадлар муштарак, орзулар баланд,
Дунё ҳавас қилсин шижоатимизга.
Иқтисод, маданият, сиёсат аро,
Чек қўйилмас асло қудратимизга.

Биз Осиёмиз, биз асл замин,
Тинчлик ва иноқлик бизнинг шиордир.
Қўлни қўлга бериб юксалсак агар,
Ҳар битта мақсадга Тангрифар ёрдир!

6. БИР ДАСТУРХОН, БИР ТИЛ (ҚАДРИЯТЛАР УЙҒУНЛИГИ)

Туркманнинг чопони, тожик дўпписи,
Қозоқ дўмбираси, қирғиз оқ қалпоқ...
Ўзбек атласи-ю, тандир нони-ла
Бизнинг суратимиз янада порлоқ.

Бир хил куй чалинар созларимизда,
Бир хил маъно яшар кўзларимизда.
Кўнгил сўраганда, дуо қилганда,
Таржимон керакмас сўзларимизда.

Бизни ажратмоқчи бўлган ёт кучлар
Бу иноқлик олдинда ожиздир бугун.
Бирлашган дарёлар уммонга бўйлар,
Ечилар асрлик ҳар битта тугун.

Яшасин биродарлик, яшасин дўстлик,
Буюк Турон ичра иноқлик бўлсин.
Марказий Осиё ёшлари бугун —
Дунё тафаккурин титратиб турсин!

Европа бирлашди иттифоқ бўлиб,
Чегара билмасдан яшамоқда ҳур.
Бизнинг улардан не камимиз бор,
Нега орамизда тортилган бу тўр?

Улар юз йиллаб жанг қилган элат,
Бугун бир манфаат йўлида ўртоқ.
Биз-чи, бир чашмадан сув ичган миллат,
Азалдан қондошмиз, азалдан мутлақ.

Европа қурса гар сунъий бир ришта,
Битта пул, бир бозор атрофида жам.
Бизни боғлаб турар Илоҳий ришта,
Дин бир, қадрият бир, биттадир қадам.

Мозийга боқинг бир, мозийга боқинг,
Улар тарқоқ пайтда биз буюк эдик.
Илм-у тафаккурда, савдо, санъатда,
Дунёнинг маркази – тожи биз эдик.

Нима кам бизларда? Замин муборак,
Остимиз хазина, устимиз жаннат.
Фақат уйғонмоғи лозимдир юрак,
Фақат бирлашмоғи керак бу миллат!

Қозоқ, ўзбек, тожик, туркман ва қирғиз,
Орамиздан олинг сунъий ғовларни.
Улуғ Туркистоннинг тинчлиги учун,
Тарихий бирлик-ла енгайлик довни.

Европа лол қилса иттифоқ билан,
Ундан ҳам қудратли томиримиз бор.
Бизлар қўлни-қўлга берган шу куни,
Бутун дунё бизга бўлғуси ҳушёр!

«Куч бирликдадир, куч адолатда,
Ёлғиз от ҳеч қачон манзилга етмас!»

Бу ҳаққоний сўзлар ҳар бир ҳолатда,
Диллардан, онглардан ҳеч ўчиб кетмас.

Тарих гувоҳдир бу буюк ҳикматга,
Бўлинганни доим еб кетган бўри.
Бирлашган элатлар етиб неъматга,
Уларники бўлган дунёнинг тўри.

Саҳро бўронлари дод солган пайтда,
Ёлғизнинг умиди сўнади аста.
Бирлашган карвон-чи, мағрур савлат-ла,
Минг йиллик йўлларни ўтар бир пасда.

Адолат бор жойда — қут-барака бор,
Ишонч бор маконда гуллайди Ватан.
Адолатсиз юртга кенг дунё ҳам тор,
Саройлар қурилса ҳам бўлар чилпарчин.

Қозоқ, қирғиз, тожик, туркман ва ўзбек,
Биз битта карвоннинг чавандозлари.
Ёлғизлик либосин ташлайлик ечиб,
Бирга жаранглаcин зафар созлари.

Адолат байроғин баланд кўтариб,
Битта мушт бўлайлик, енгилмас тоғдек.
Манзиллар яқиндир, марралар аён,
Бирлашсак, яшармиз абадий соғдек!

ВАҚТ ВА БОҚИЙЛИК ҲАҚИДА РУБОИЙЛАР

1. Бу кўҳна чарх ичра биз бир заррамиз,
Келиб-кетмоқликка маҳкум ҳаммамиз.
Ажал келганида ким ҳам берар дош?
Гўёки бир онлик учган шуъламиз.

2. Кўзагар дастида эзилган тупроқ,
Бир вақтлар бўлгандир бир гўзал яноқ.
Ҳар қадам босганда эҳтиёт бўлгил,
Кимнингдир кўзидир балки бу тупроқ.

3. Вақт тилсиз бир китоб, саҳифаси тез,
Уни тўхтатолмас на замон, на кез.
Ғафлатда ухлама, кўзингни очгил,
Умр — бир лаҳзалик, бебаҳо бир сез.

4. Азал котиблари ёзмиш қисматни,
Бизга қолдирмишлар фақат фурсатни.
Эртанинг ваъдаси — пуч бир хаёлдир,
Бугун топ, бор бўлса, азиз суҳбатни.

5. Дунё бир карвонсарой, қўниб ўтамиз,
Армонлар этагин тутиб ўтамиз.
Боқийлик излаган телба кўнгил билан,
Аслида йўқликка ботиб ўтамиз.

Вақт ва боқийлик: Давоми

6.Боқил, бу кўзанинг сопол сийрати,
Бир вақтлар бор эди ақлу ҳайрати.
Дастаги — бир ошиқ бўйнидан қучган,
Энди-чи? Тупроқдир бор-буд, ҳайбати.

7.Табобат илмидан излама нажот,
Ажал келганида тўхтар бу ҳаёт.
Мингдан бир дардга гар топсанг ҳам даво,
Ўлим — ечилмаган жумбоқ, эй зот.

8.Тонг отди, шабнамда гуллар кулимлар,
Лекин ҳар лаҳзада узилар умрлар.
Қуёш чиққунича бормисан ё йўқ?
Буни на замин ва на кўк билурлар.

9.Дунёнинг сирини ечмоқ истадинг,
Юлдузлар илмига қулоқ тистадинг.
Охир англаганинг шу бўлди фақат:
Ҳеч нарса билмаслик — энг олий тагдинг.

10.Вақт — бешафқат ҳукмдор, тиғи қайралган,
Ким шоҳу ким гадо — бари сайланган.
Бугунги нафасинг — энг катта бойлик,
Эртага у балки чангга айланган.
Табиат нафосати ва фонийлик

11.Баҳор келди, боғда гуллар кулди шод,
Булбул навосидан бўлди дил обод.
Лекин ҳар бир япроқ шивирлар секин:
«Биз ҳам ўтамиз, сен бизни айла ёд».

12.Қара, ариқ бўйида ўсган майсалар,
Кимнингдир хокидан олгандир хабар.
Эҳтиёт бўл, босма уни бепарво,
Бир вақтлар у ҳам бўлган бир сарвар.

13.Булут йиғлар — замин кулар яшнабон,
Гул ифори тутар бутун бир жаҳон.
Аммо куз келганда шу алвон гуллар,
Тупроқ қаъри ичра бўлурлар ниҳон.

14.Саҳар вақти боғда эсган шўх шамол,
Гулнинг қулоғига айтар бир савол:
«Кечагина ғунча эдинг, эй дилбар,
Эртага хазонсан, нечун бу завол?»

15.Нафис чечакларга тўлди кенг дала,
Табиат куйлайди ширин ашула.
Билсанг, бу гўзаллик — вақтинча сурат,
Ўткинчи дунёга бу бир ҳавола.

16.Офтоб нури остида товланган боғ,
Бир кун хазон бўлар, дилда қолар доғ.
Қишнинг заҳри келиб барин қуритгач,
Қайда қолар ўша машъал, ўша чироқ?

17.Жилғалар овози — умр сурони,
Тез оқиб тарк этар фано дунёни.
Тўхтатиб бўлсайди шу тоза сувни,
Англармидик балки боқий маънони?

18.Тонгги шабнам — гулнинг кўзидаги ёш,
У ҳам сезар: ботар бир куни қуёш.
Яшаб қол, то гулинг сўлмасдан туриб,
Фурсат берармикан яна тақдир-дош?

19.Боқ, сарв дарахтининг қадди на қадар,
Унинг илдизида минг бир сир ётар.
Неча баҳор кўрди, неча кузларни,
Биздек нечасини кузатиб қайтар.

20.Кўкда қуёш кулар, ерда лолазор,
Ҳаммаси — ўткинчи, ҳаммаси — такрор.
Келиб-кетмоқ иши азалдан шундай:
Бир куни йўқлик бор, бир куни борлик бор.
Инсон қадри ва ички озодлик

21.Дунёни талашма, у бир паст эрур,
Асл гавҳар асли сенинг ичдадир.
Олтинга сотилган қадр — қадрми?
Озодлик — нафсингни енгган кучдадир.

22.Шоҳ бўлсанг ҳам асли бир кун қулдирсан,
Агар ўз нафсингга бўлсанг эътиқод.
Кимки ўз кўнглининг султони бўлса,
Ўшадир оламда энг ҳур, энг озод.

23.Қадрингни паст қилма бир бурда нонга,
Эгилма ҳар битта нокас, нодонга.
Озод қуш бўлсанг ҳам қафас топмассан,
Бошингни қўймасанг гар остонага.

24.Ички ҳурлик асли — энг катта бойлик,
Унда на ҳасад бор, на бир чиройлик.
Кимнингки виждони пок экан, демак,
Унинг ҳар кунидир байрам, хушҳоллик.

25.Одам бўлиб келдинг, одам бўлиб кет,
Ўзлигинг топганда манзилга сен ет.
Бировнинг ҳукмига ташлама жонни,
Ўз қалбинг амрини олий деб бил, эт.

26.Кўнглинг кенг бўлса гар, олам — сеники,
Озодлик шароби, бахт ҳам — сеники.
Занжирлар бандани тутиб туролмас,
Агар ҳур яшасанг, олам — сеники.

27.Пул-дунё ўткинчи, саробдир бари,
Ундан кечган одам — бахтнинг сарвари.
Инсонлик қадрини асраган инсон,
Етиб борар ҳақнинг олий ерлари.

28.Кимгадир тиз чўкма, бахт излаб йироқ,
Ўз ички дунёнгни айлагин чироқ.
Зулматда қолса ҳам ёруғдир йўлинг,
Озодлик нурини ёқсанг гар порлоқ.

29.Сийратинг бўлмаса, суратинг надир?
Қадрингни билмасанг, хизматинг надир?
Минг йил яшасанг ҳам қуллик исканжа,
Озод нафас олмай, ҳурматинг надир?

30.Биз бир сирли олам, ҳурликдир мақсад,
Қалбда на адоват бўлсин, на бирор ҳасад.
Инсонлик мартабанг баланд тут, дўстим,
Руҳинг озод бўлса — тирикдир фақат.

Тақдир ва ирода

31.Тақдир қаламида ёзилган хатлар,
Ўчмасдир, минг йиллар ўтса ҳам қатлар.
Бўлар иш бўлди-ку, ғам чекма зинҳор,
Беҳуда куймакдан не фойда, ҳайҳот?

32.Биз — шахмат тахтаси, тақдир — ўйинчи,
Ҳар бир юришида бордир ўкинчи.
Сурди-ю, қайтарди лаҳад қаърига,
Биз — фақат қўғирчоқ, йўқдир илинжи.

33.Гарчи қисмат бизга чизиб қўйган йўл,
Лекин қадам ташлаш — иродага бўл.
Денгизнинг мавжини тўсолмас кема,
Аммо йўл топишга эгадир бир қўл.

34.Кўзагар чархида айланар тупроқ,
Кимга коса бўлар, кимгадир чироқ.
Тақдиринг лойини қорган бўлсалар,
Ироданг нурини асрагил порлоқ.

35.Осмон гардишидан топмасанг имкон,
Ичингдаги кучга бўлгин сен ишон.
Тақдир зарбасига қалқон — ирода,
Сен енгмасанг, сени енгар бу замон.

36.Азалдан битилган ҳар бир нафасинг,
Шу тор қафас ичра келар сасинг.
Ироданг бўлмаса, сен — фақат соя,
Қачон чиқар экан озод нафасинг?

37.Юлдузлар фалакда тузсалар режа,
Уйқусиз ўтса ҳам не-не бир кеча.
Тақдирга тан бермоқ — ожизлик эмас,
Ироданг синови — шунда, албатта.

38.Ҳар неки бошингга келса — тақдирдир,
Уни қандай кутиб олмоқ — тадбирдир.
Йиғлаб ўтмоқ ёки кулиб яшамоқ,
Сенга берилган энг катта ихтиёрдир.

39.Билим билан тақдир эшигин қоқдик,
Ер-у кўк сирига машъаллар ёқдик.
Ирода — кемадир, тақдир — уммондир,
Биз ўша уммонда бетиним оқдик.

40.Бу кўҳна дунёда биз — бир меҳмонмиз,
Тақдир ҳукми ичра ожиз инсонмиз.
Лекин бир онлик ҳур қарор билан,
Бутун бир оламга татир султонмиз.

Табобат ва инсон жисми — бу руҳият ва моддиятнинг энг нозик туташган нуқтасидир. Ибн Сино бобомизнинг ҳикматлари ва Хайёмнинг фалсафасини бирлаштириб, навбатдаги ўнликни (41–50) бошлаймиз.

Инсон танасининг сирлари ва илмнинг чегаралари ҳақида:

Илм, шифо ва инсон организми

41.Томирда гупирган ҳар битта уриш,
Аслида соатдир, мақсади — юриш.
Тўхтаса, на табиб, на дори қутқарар,
Бизга берилгандир фақат бир туриш.

42.Жисмимиз — бир бино, устуни суяк,
Уни асрамоққа керакдир юрак.
Аммо бу иморат вақти келганда,
Тупроққа қоришиб, бўлур бир бўлак.

43.Минг битта гиёҳдан изласанг шифо,
Дардингга давони бергайдир само.
Лекин ажал қуши қилса гар парвоз,
Барча малҳамларинг бўлур бевафо.

44.Мия — бир хазина, фикрлар — гавҳар,
Олам сирларидан бергайдир хабар.
Бироқ бу тафаккур ожиз қолур тез,
Ўлим келганида бўлиб бесамар.

45.Қон — умр дарёси, оқар тинмасдан,
Ҳар ҳужайра ичра сирни билмасдан.
У бир кун қуриши муқаррар, дўстим,
Ғанимат бил уни, завол бўлмасдан.

46.Сино топган илм — нурли бир маёқ,
Зулматда қолганга берар ул таёқ.
Аммо жон омонат, тан эса тупроқ,
Қайси бир донишманд бўлди-ку уйғоқ?

47.Кўз — олам ойнаси, нурга ташнадир,
Қалб — ишқ масканидир, сирга ошнадир.
Бу мураккаб жисм — бир мўъжиза-ку,
Аслида бир сиқим хокка ташнадир.

48.Нафас — ипдир, боғлар жонни жисмга,
Янги бир маънони берар исмга.
Узилса бу ришта, на чора, на наф,
Қайтармиз биз яна асл қисмга.

49.Дардни берган ўзи, шифо ҳам ундан,
Нурни кутмоқ керак ҳар қора тундан.
Табиб қўли — восита, ҳикмат — тақдирда,
Ажраб бўлмас асло буниси бундан.

50.Биз — тирик китобмиз, ҳар аъзо — варақ,
Унда ёзилгандир энг олий сабақ.
Ўқишни билсанг гар ўз вужудингни,
Англайсан: боқийлик — руҳдаги байроқ.

Замондошлар ва жамият

51.Тилда бол-у, дилда заҳар бўлдими?
Дўстликдан юз буриб, қаҳар бўлдими?
Бу кўҳна дунёда ростлик қолмаган,
Ҳамма ўз нафсига зафар бўлдими?

52.Замон ўзгармади, ўзгарди одам,
Нафснинг кўчасига қўйдилар қадам.
Виждонни бозорга солдилар арзон,
Оқибат йўқолди, кўзларда на нам.

53.Амалинг баланд-у, сийратинг пастдир,
Кийиминг ипак-у, тийнатинг мастдир.
Ташқаринг безабсан, ичинг-чи, дўстим?
Бундайин яшамоқ аслида қасддир.
54.Жамоат ичида ёлғизсан, танҳо,
Дилни дилга боғлар қолмади маъно.
Ҳар ким ўз дардида, ўз дунёсида,
Садоқат — эскирган, унутилган жо.

55.Олисдаги дўстга яқин бўлдик биз,
Ёндаги инсонни кўрмай ўтамиз.
Темир ва шишага бердик кўнгилни,
Меҳрнинг боғида қолмади бир из.

56.Олимни камситди нодон ва нокас,
Бойликнинг пойида бўлдилар магас.
Билсанг, бу давлатнинг умри қисқадир,
Ҳақиқий бойлик — бир озод нафас.

57.Бировнинг айбини қидирма зинҳор,
Ўзингнинг ҳолингга боққин, эй айёр.
Тил билан юракка берган жароҳат,
На шифо топар ва на бўлар тайёр.

58.Одам деб аталган суратлар бисёр,
Асл инсонликка қай бири тайёр?
Кулфат келганида билинар дўстинг,
Қолгани — шунчаки ўткинчи ғубор.

59.Адолат тарозиси бузилса агар,
Зулмнинг шарбати бўлурми шакар?
Кўкка фиғон етса бечора дилдан,
Саройлар қулаши — муқаррар хабар.

60.Биздан аввал келиб кетганди не зот,
Биздан кейин ҳам давом этар ҳаёт.
Яхшилик уруғин сепиб кет, дўстим,
Токи номинг қолсин, бўлсин бир нажот.

Муҳаббат ва кўнгил олами

61.Ишқ келди-ю, ўртади жонимни менинг,
Кул қилди бутун бори жаҳонимни менинг.
Дил ойнаси покланди шу оташ ичра,
Нур этди қаронғу маконимни менинг.

62.Кўнгил — бир хазина, калити — муҳаббат,
Усиз бу ҳаётнинг бари — бетоқат.
Бир лаҳза севгисиз нафас олмоқлик,
Тириклик эмасдир, балки жароҳат.

63.Гул юзида шабнам — ошиқ кўзидир,
Булбулнинг навоси — ишқнинг ўзидир.
Дунёда не бўлса — бари ўткинчи,
Боқий қолгуси фақат севги сўзидир.

64.Мажнун каби саҳродан излама нажот,
Ишқ сенинг қалбингда яшар то ҳаёт.
Илоҳий май ичиб сархуш бўлганга,
Икки дунё дарди бўлурми мот?

65.Кўнгил — бир қуш эрур, қўнмоқ истайди,
Ишқнинг боғларида унмоқ истайди.
Дунёнинг занжири боғласа ҳамки,
Озод парвоз этиб, ёнмоқ истайди.

66.Севги — бир денгиздир, қирғоғи пинҳон,
Унга ғарқ бўлганга тор келар жаҳон.
Унинг мавжларида сузган ҳар бир дил,
Ҳақнинг висолига бўлур меҳмон.

67.Дийдор излаб ўтди қанча йилларим,
Ишқ ўтида куйди ғунча дилларим.
Бир боқишдан топдим дунё сирини,
Энди гулга тўлди юрган йўлларим.

68.Ошиқлик — дард эмас, у олий неъмат,
Ҳижроннинг азоби — аслида ҳикмат.
Дилни дилга боғлаб турувчи ришта —
Дунёни асраган ягона қудрат.

69.Заррада қуёшни кўрмоқ — муҳаббат,
Қатрада дарёни кўрмоқ — муҳаббат.
Ҳар битта нигоҳда, ҳар бир нафасда,
Ҳақнинг жамолини кўрмоқ — муҳаббат.

70.Кечир, эй дил, ишқсиз ўтган кунимни,
Беҳуда совурган ҳар бир унимни.
Севгисиз бу дунё — руҳсиз бир тана,
У билан ёритгин энди тунимни.

Риё ва садоқат

71.Тилда тасбеҳ, дилда эса минг гумон,
Бундайин тоатдан безордир жаҳон.
Ташқаринг ораста, ичинг-чи, дўстим?
Риёкор дўзахга бўлурми меҳмон?

72.Меҳробга бош қўйдинг, мақсадинг — риё,
Халқ сени кўрсин деб қилдинг-ку дуо.
Билсанг, чин эътиқод пинҳон бўлади,
Ўзингни алдама, эй кўзи бино.

73.Садоқатсиз дўстдан ёлғизлик афзал,
Ёлғончи мақтовдан хомушлик афзал.
Юзингга кулса-ю, дилида заҳар,
Бундай ҳамроҳлардан воз кечмоқ афзал.

74.Чин дўстнинг сукути — минг битта ваъда,
У сени ташламас оғир лаҳзада.
Риёкорнинг сўзи шакардан ширин,
Аммо панд беради илк имтиҳонда.

75.Ниқоблар кийилди, юзлар йўқолди,
Инсоний қадрлар қайларда қолди?
Садоқат бозори касоддир бугун,
Риёнинг карвони оламни олди.

76.Ростлик аччиқ бўлар, аммо у — шифо,
Ёлғон ширин бўлар, лекин у — жафо.
Садоқат боғидан мева изласанг,
Қалбингни пок қилгин, бўлсин мусаффо.

77.Олтинга сотилган вафо — вафоми?
Нафс учун қилинган даъво — даъвоми?
Чин кўнгил ҳеч қачон бўлмас ижара,
Риёкор дардига борми давоми?

78.Қора чакмон кийиб, бўлдингми авлиё?
Ичинг тўла ҳасад, тилинг-чи — зиё.
Ҳақни алдаб бўлмас зоҳирий кўрк-ла,
Дилни дил билмаса, бари — бир риё.

79.Қиёмат келганда сирлар очилур,
Риёнинг пойига ўтлар сочилур.
Садоқат эгаси ёруғ юз билан,
Жаннатнинг боғига қараб қочилур.

80.Риёдан кеч, дўстим, бўлгин сен содиқ,
Дунёда қолгуси фақат пок ном-лиқ.
Икки юзлик билан яшагандан кўра,
Тупроқ бўлиб кетмоқ — олий саодат-лиқ.

Сабр ва қаноат: Руҳий хотиржамлик калити

81.Қаноат тахтида ўтирган султон,
Оламнинг зарига боқмас ҳеч қачон.
Нафсини енгганнинг кўнгли хотиржам,
Унга тарк этгандир дарду ғам, фиғон.

82.Очкўзлик — бир занжир, боғлар қўлингни,
Зулматга айлантирар нурли йўлингни.
Бир коса сув билан тўйсанг гар, билгил,
Жаннатга топгайсан борар йўлингни.

83.Сабрнинг илдизи аччиқдир, бироқ,
Меваси асалдан ширинроқ, покроқ.
Шошқалоқ йўловчи манзилга етмас,
Сабрли кўнгилдир ҳар дам уйғоқроқ.

84.Эртанинг ташвиши — беҳуда азоб,
Бугунги ризқингга айлагин ҳисоб.
Тўқ бўлса қорнинг-у, бут бўлса устинг,
Дунёнинг қолгани — шунчаки сароб.

85.Олтин косадаги заҳардан сақлан,
Лойдан ясалган кўза-ла мақтан.
Ичингда тинчлик бўлса гар, дўстим,
Қутулдинг ҳар қандай оғир тузоқдан.

86.Вақт келар, ҳар тугун ечилар бир кун,
Зулматнинг орқаси — нурли, оқ бир кун.
Чидамли бўлгинки, тақдир чархида,
Ғам ҳам ўткинчидир, қувонч ҳам бир кун.

87.Дунёни олмоққа қилмагил ҳавас,
У сени ютади, бермайди нафас.
Қаноат боғида тинч яшаганнинг,
Руҳи — озод қушдир, жисми — бир қафас.

88.Дард келса — сабр қил, бахт келса — шукур,
Ҳар икки ҳолатда бордир бир ҳузур.
Ўзгармас бу дунё низоми асло,
Сен фақат қалбингга бергин тафаккур.

89.Йўқликдан келдингми, йўқликдир макон,
Борингга шукур қил, эй азиз инсон.
Бир тилим нон бўлса, бир ширин суҳбат,
Бундан ортиқ бахтни бермас бу жаҳон.

90.Кўнгил ойнасини поклагин, дўстим,
Ҳасад ва ғаразни йўқлагин, дўстим.
Қаноат — руҳингга энг олий шифо,
Омонлик истасанг, сабр қил, дўстим.

Ижод ва сўз санъати

91.Сўз — гавҳардир, уни беҳуда сочма,
Нодонга дил сирин асло сен очма.
Қаламни пок тутгил, виждонинг уйғоқ,
Ёлғоннинг заҳридан ҳар лаҳза қочма.

92.Қалам тутган қўлда масъулият бор,
Ҳар битта сатрда минг бир ҳикмат бор.
Бугун ёзганларинг эртага ҳужжат,
Сўзингнинг ортида олий қудрат бор.

93.Ижод — қалб қонидан олинган рангдар,
Руҳнинг исёни-ю, ички бир жангдир.
Кимдир шунчаки ёзгайдир сатр,
Кимгадир ҳар сўзи минг битта оҳангдир.

94.Қоғоз — оқ бир майдон, қалам — бир султон,
Унда акс этармиш эзгулик, имон.
Ёзсанг, шундай ёзки, асрлар ўтиб,
Руҳингга раҳматлар айтсин бу жаҳон.

95.Дилдаги дардингни қоғозга тўккил,
Сўзнинг қудратига тиз ини чўккил.
Бир сатр шеър билан тирилса ўлик,
Ўзингни бахтиёр ижодкор билгил.

96.Сўз билан давола, сўз билан тузат,
Эгрини тўғри қил, дунёни безат.
Тил билан берганинг тиғдан ҳам ўткир,
Яхшилик уруғин ҳар ёнга кузат.

97.Илҳом — бир чақиндир, лаҳзада ўтар,
Тутолмай қолсанг гар, ғойибга кетар.
Туну кун бедорлик меваси — ижод,
У сени боқийлик сари етатар.

98.Тил — дилнинг калити, сўз — унинг нури,
Унда яшириндир оламнинг сири.
Маънога бергил сен борлиғинг, дўстим,
Бўлмасин сатрингнинг боши-ю охири.

99.Китобинг — фарзандинг, ардоқла уни,
Унда яшар сенинг ҳар лаҳза, кунинг.
Вақт ҳукми ўтса-да жисмингга, лекин,
Сўзингда қолади аксинг-у, унинг.

100.Юзта дур тизилди ижод ипига,
Етдикми Хайёмнинг нозик типига?
Минг битта бекатга ҳали йўл йироқ,
Бардош бергаймизми замон типига?
Инсон ва коинот: Юлдузлар ва яратилиш сири

101.Фалак гардишида биз бир заррамиз,
Келиб-кетмакликда йўқдир чорамиз.
Юлдузлар кўкда жило берса ҳамки,
Зулмат қаъри ичра ботар қорамиз.

102.Зуҳалнинг қаъридан то ергача ман,
Ҳар неки муаммо — ечдим барчасин.
Фақат бир тугунни ечолмади ақл:
Ўлимнинг сирини қайдан изласин?

103.Бу кўҳна чарх асли бир коса мисол,
Ичида айланар минг орзу, хаёл.
Биз — пашша, коинот — анкабут тўри,
Қутулмоқ истасанг — бари бир завол.

104.Юлдузлар — самонинг совуқ кўзлари,
Бизга боқиб айтар боқий сўзлари:
«Сиздан аввал неча султон ўтди-ку,
Қайда қолди бугун босган излари?»

105.Қуёш — бир машъалу, дунё — бир фонус,
Инсон руҳи унда — мисоли товус.
Ранглари товланар лаҳза ичида,
Сўнг яна йўқликка бўлурмиз маҳбус.

106.Фалакдан сўрама ҳожатингни ҳеч,
У ҳам сенинг каби бандадир, воз кеч.
Унинг ҳам ҳаракати ўзига боғлиқ эмас,
Тақдир занжирини бўлмас ечиб, еч.

107.Яратилиш куни битилган қалам,
Ёзиб қўйган эди шодлик ва алам.
Юлдузлар низоми ўзгармас асло,
Биз — фақат суратмиз, олам — бир санам.

108.Етти қават кўкда сайрар сайёра,
Дардингга тополмас лекин бир чора.
Ўзингни коинот маркази дема,
Сен — фақат бир нуқта, ҳолинг — овора.

109.Кўкдаги Ой боқар минг йилдан бери,
Унга аён эрур тупроқнинг сири.
Сендан кейин ҳам у чиқар ва ботар,
Ўрнингни эгаллар бошқа бири.

110.Коинот — бир уммон, қирғоғи йўқдир,
Ундаги сирларнинг саноғи йўқдир.
Инсон — бир томчидир, денгизга қайтар,
Ундан бошқа боқий қўноғи йўқдир.

Китоб ва тафаккур: Мутолаа лаззати

111.Китоб — содиқ ҳамроҳ, хиёнат қилмас,
Дилдаги дардингга маломат қилмас.
У тилсиз бўлса-да, сўзлар жаҳонни,
Нодонлар суҳбати ҳаловат бермас.

АСОМИДДИН НАСИРОВ

ВАТАН МАДХИ

(шеърлар)

7745

Муҳаррир: Б.Рустамов
Саҳифаловчи: Д.Нарзуллаева
Дизайнер: К.Эргашов
Техник муҳаррир: А.Хайдараалиева
Корректор: Ф.Олламуродова

“Science and innovation” нашриёти
Нашриёт тасдиқномаси №:455168 22.11.2025
Босмахонага берилди: 27.06.2026. Босишга рухсат этилди: 30.06.2026.
Бичими 60x84 1/16. Шартли босма табоқ: 16.28. “Times New Roman” гарнитураси,
Офсет босма. Адади: 100 дона. Буюртма № 26/63
Манзил: 100121, Тошкент шаҳри, Яккасарой тумани, Шота Руставели 150,
“Vega” бизнес маркази, 6-қават, 2-хона.
https://science-innovation.org, info@scientists.uz, +998901259654.

“Science and innovation” МЧЖ босмахонасида чоп этилди.
Манзил: 100155, Тошкент шаҳри, Сергели тумани, Қурувчи даҳаси, 22/43, +998993319654